

Medlem for 1ste Kreds (Møgen). Han mente, at Straffen om Embeds- og Bestillings Fortabelse egnede sig aldeles ikke for Sekondlieutenanter; thi efter den nye Hærlov kunde man udtage Sekondlieutenanter mod deres Villie, og for dem vil det ikke være nogen Straf, naar de tabte deres Stilling som Sekondlieutenant. Dertil maa jeg dog bemærke, at den nye Hærlov kun tillader at udtage Befalingsmandslevere mod deres Onske og Villie, og naar de have gennemgaaet deres Skole som faabanne, blive de hjemsendte som Underkorporaler; først naar de efter indkaldes til Tjeneste, indkaldes de som Sekondlieutenanter, men for en saadan Mand, der altsaa nu indkaldes som Sekondlieutenant, vil det altid være en Straf at skulle miste sin Bestilling. Han vil ganske sikkert langt foretrække at tjene som Sekondlieutenant istedetfor for som Underkorporal, og i alle Tilfælde vil det være en Skam for ham, naar han afstediges eller fjernes af Hæren. For de andre Sekondlieutenanter, nemlig dem, der ere udnævnte, før den nye Hærlov traadte i Kraft, kan det i alle Tilfælde ikke siges, at det ikke er nogen Straf, naar de miste deres Bestilling som Sekondlieutenant. Thi de ere alle blevne Sekondlieutenanter efter eget Onske. Endvidere er det for alle dem, der ere udnævnte til Sekondlieutenanter for at forberede sig til at indtræde for bestandig i Hæren, altsaa som agte at blive faste Officerer, ubetinget en streng Straf at blive idømte deres Embeds- og Bestillings Fortabelse. Jeg tror derfor nok, man kan bibeholde denne Straf, selv for Sekondlieutenanter. Hermed har jeg omtrent sagt, hvad jeg havde at bemærke.

Clausager: Det er nærmest kun en Bemærkning, jeg vil gjøre i Anledning af Udtalelser, der ere saaldne med Hensyn til Bøiestraffens Indførelse som ordinær Straf. Det er ganske vist, at jeg ikke er nogen Ynder af en saadan Strafs Indførelse, især naar den ogsaa kan idømmes paa arbitrær Vis, og jeg skulde ogsaa være meget glad, om den kunde undgaaes, om man i de isvrigt til Krigsmagtens Raadighed staaende Straffe maatte anse sig for at have Midler nok til sin Raadighed ligeoverfor forsømmelige og mindre villige Soldater. Naar det imidlertid, som det lader til, fra de fleste Sider anses som en nødvendig Betingelse for at give Afkald paa adskillige af de tidligere mere barbariske Straffe, at man faaer indført den Straf, som nu her er foreslaaet, nemlig Bøiestraf, skal jeg i hvert Fald ikke have saameget imod den, som imod enkelte andre, der tidligere have været bragte i Forslag. Jeg anser ialtsald den saakaldte Staastraf saavel som Bindestraffen for at være langt mere stabelig, idetmindst for visse Personers Helbred, idet jeg gaar ud fra, at en Straf, der indskrænker sig til Fastbinden enten til eet eller begge Ben, ikke kan siges at være nogen egentlig Tortur. Det

kunde maaste nok have været fuldt saa heldigt, som navnlig det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Haffner) udtalte, om man kunde faae en anden kortvarig og ligesaa sølelig Straf; men jeg ser ikke nogen Mulighed for at finde en Straf, der i Kortvarighed og paa en streng Maade kan fyldestgjøre det Straffemaal, som man er i den sørgelige Nødvendighed, kan jeg gjerne sige, at maatte have. De sørgelige Røster, der have lydt ogsaa udenfor denne Sal om, at Bøiestraffen er af en saa nedværdigende Karakter, kan jeg just ikke give Medhold. Nedværdigende er i og for sig enhver Straf; det er saaledes den allersimpleste Fængelsstraf, idet den er en Følge af, at en Person enten af Uvillighed eller paa Grund af Mangler i en eller anden Retning har forset sig. Hvorledes vi end se derpaa, synes det mig, at enhver Straf i og for sig maa betragtes som nedværdigende, og jeg kan ikke se, at der er nogen særlig Grund til, at Bøiestraffen skulde være mere nedværdigende end andre Straffe. Det er en hel anden Strafart end den, der tidligere har været anvendt, jeg skal blot nævne Rottingsflag, Lamp og Krumslutning. Det er ganske vist, at der er enkelte Individier, der ikke søle sig synderlig generede af at ligge krum en Times Tid, men paa Andre har denne Straf en hel anden Virkning. Jeg har saaledes været Derved til, at Enkelte efter nogen Tid at have ligget krumsluttede, ved deres Løsladelse neppe have kunnet staa paa deres Ben, og at haade Arme og Ben have været i betydelig Grad ophjvorne. Det er det, jeg kalder Tortur, og jeg tror, det er paa høie Tid at komme bort fra den Slags Straffe, som hidtil have været nødvendige, selv om man ikke kan opnaa Alt, hvad man ønsker; det er det jo desværre ikke muligt at opnaa i alle Retninger. — Hilseligsten skal jeg ikke opholde mig videre ved, jeg anser denne Pligt for en stor Ulempe for Soldaten; maaste kan der foretages nogle ubetydelige Rettelser i denne Paragraf, forsaavidt Lovforlaget gaar i Udvalg, men forøvrigt tillægger jeg den kun mindre Betydning. Den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Blom) kom i sit nylig holdte Foredrag til at omtale, at Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse undertiden kunde have helbige Følger, idet enkelte Personer derved vare komne til at udvise en større Dygtighed og tillige senere havde afholdt sig fra Norden og Sligt. Det kan muligvis være, at det kan have helbig Indflydelse paa enkelte Individier, men jeg tror med ligesaa stor Føie at kunne udtale, at Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse i flere Tilfælde kan spolere og ødelægge ellers flinke Følk. Det kan undertiden hændes, at selv dygtige Soldater paa Grund af en ubetydelig, næsten uskyldig Forsøelse som en Følge af de strenge Bestemmelser, som den tidligere Straffelov har indeholdt, ere komne i det Tilfælde at have paa draget sig den Straf at blive nedsat i de Meniges